

τα. αψπέ. Ἐν Βιέννῃ. 1785. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Ἰωσήπου τοῦ Βαουμαϊστέρου· εἰς 8^{ον}.

(185) — Γραμματικὴ Γερμανικὴ ἀκριβεστάτη, ἐκ διαφορῶν παλαιῶν τε καὶ νεωτέρων συγγραφῶν ἐπιμελῶς συλλεχθεῖσα, καὶ εἰς τὴν κοινότεραν τῶν νῦν Ἑλλήνων διάλεκτον διὰ κοινὴν ὠφέλειαν εὐμεθόδως ἐκτεθεῖσα ὑπὸ Δημητρίου Νικολάου Δαρβάρους, δαπάνῃ πατρικῇ. Ἐν Βιέννῃ, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ Ἰωσήπου τοῦ Βαουμειστέρου, ἔτει αψπέ· εἰς 4^{ον}.

(186) — Γραμματικὴ Ἑλληνο-Λατινίς, ἐκ διαφορῶν συλλεχθεῖσα παρὰ Γεωργίου τοῦ Δημητρίου τοῦ Προσκ. Κυρ. Εὐπατρίδου, τοῦ ἐξ Ἀργυροκάστρου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀλδανίας, δι' οὗ ἰδίαις παρατηρήσεσι καὶ σημειώσεσιν, ἐπιστολαῖς, ἀποφθέγμασιν ἑλληνολατινικοῖς, ἐνδόξων τινῶν ἀνδρῶν βίοις, καὶ ἐπιστημῶν ὀρισμοῖς πλουτισθεῖσα, νῦν πρῶτον οἰκείοις αὐτοῦ ἀναλώμασιν ἐκδοθεῖσα καὶ σεβασμίως προσφωνηθεῖσα τῷ γαληνοτάτῳ καὶ ἐκλαμπροτάτῳ ἡγεμόνι πάσης Μολδοβλαχίας κυρίῳ κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ Ἰωάννου τῷ Μαυροκορδάτῳ, (Μηδὲν ἄγαν, καιρῶ πάντα πρόσεστι καλά.) αψπέ. Ἐν Βιέννῃ 1785. Παρὰ Ἰωσήπῳ τῷ Βαουμαῦστέρω· εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ Γραμματικὴ αὕτη εἶναι ἡ πρώτη συνταχθεῖσα Λατινιστὶ καὶ Ἑλληνιστὶ ὑπὸ Ἕλληκος.

(187) — Διδασκαλίαι ἱατρικο-πρακτικαὶ πρὸς χρῆσιν τῶν Στρατοπεδικῶν καὶ χωρικῶν χειρουργῶν ὄλων τῶν Ἀουστριακῶν ἐπικρατειῶν· συντεθεῖσαι μὲν εἰς τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν παρὰ τοῦ ἐκλαμπροτάτου Ἀντωνίου Ἐλευθέρου Βαρῶνος ἀπὸ Στέρκ. Μεταφρασθεῖσαι δὲ καὶ ἐκδοθεῖσαι παρὰ Ἰωάννου Νικολίδου τοῦ ἀπὸ Γραμμόστεως τῆς ἐν Μακεδονίᾳ, ἱατροφιλοσόφου τε καὶ διδασκάλου τῆς ἱατρικῆς κτλ. Τόμος Α΄. αψπέ. Ἐν Βιέννῃ 1785. Παρὰ Ἰωσήπῳ τῷ Βαουμειστέρω· εἰς 8^{ον}.

